Krokodiel Striek-bie't-Paad

Een aiske grotet Krokodiel,
swoam in 'ne grote Äi.
Die Nome deerfon wier de Niel,
gans sunner Ljogeräi.

„Wier wolt du dan so fluks wüül wai?"
so fräige' him sien Truppe.
„Nu, iek wol ätter Kairo, Trop,
dät skafj' iek swuppe-wuppe."

So koom uus Fjund in Kairo an,
uum weet-iek-wät tou koopjen.
Hie kroop deer uut de Niel hääruut,
begon sik säärm tou sloopjen.

Do ferswuund 'r twiske 't Foulk
un püüsterde häärume,
man bliede wuud hie deer nit fon.
Hie fiel fluks hoolfwais ume.

Lope, lope, lope, lope,
so hied hie dät daach wäild!
Koopje, koopje, koopje, koopje
bit niks moor deer wier fon sien Jäild.

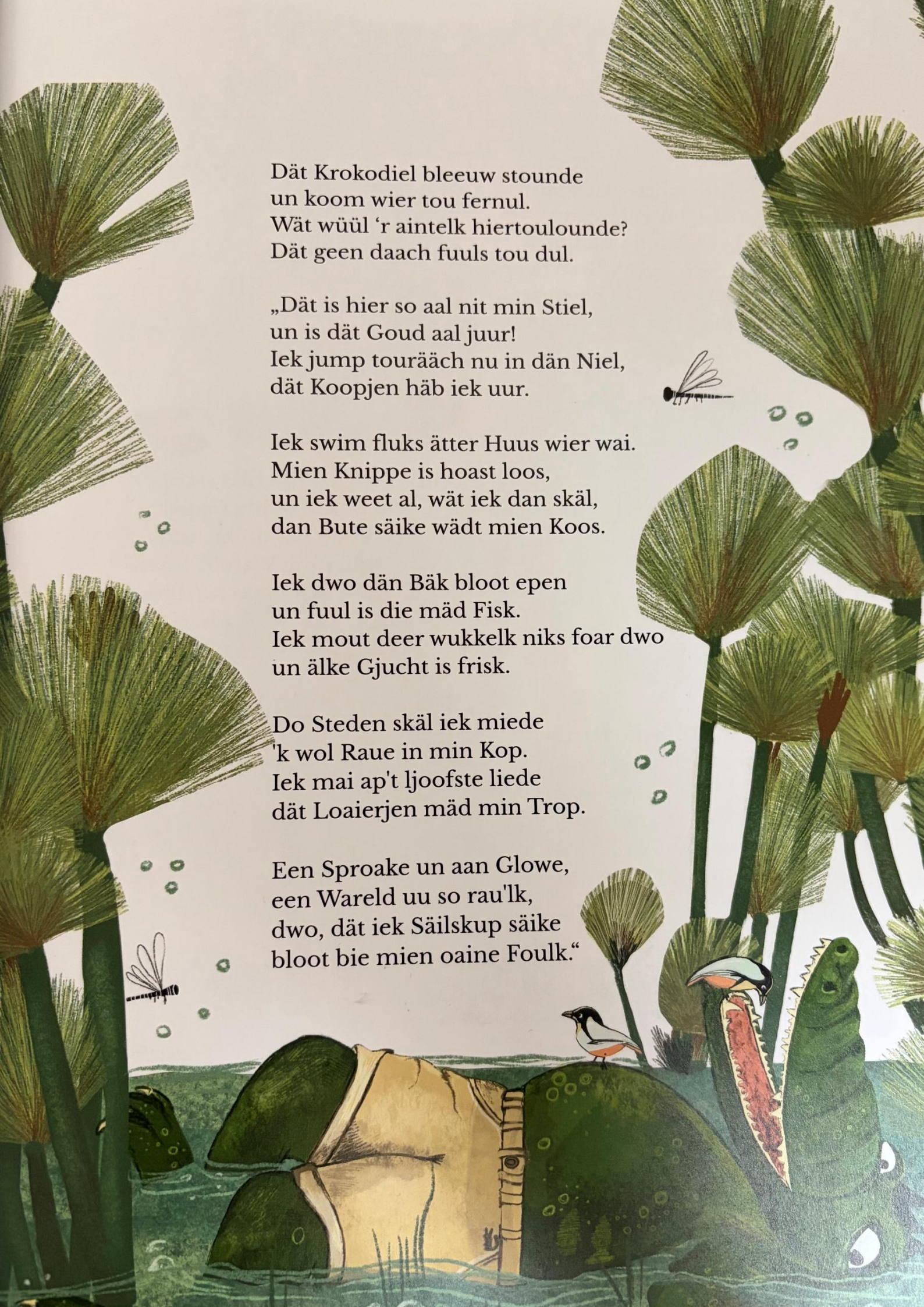

Dät Krokodiel bleeuw stounde
un koom wier tou fernul.
Wät wüül ‘r aintelk hiertoulounde?
Dät geen daach fuuls tou dul.

„Dät is hier so aal nit min Stiel,
un is dät Goud aal juur!
Iek jump touräach nu in dän Niel,
dät Koopjen häb iek uur.

Iek swim fluks ätter Huus wier wai.
Mien Knippe is hoast loos,
un iek weet al, wät iek dan skäl,
dan Bute säike wädt mien Koos.

Iek dwo dän Bäk bloot epen
un fuul is die mäd Fisk.
Iek mout deer wukkelk niks foar dwo
un älke Gjucht is frisk.

Do Steden skäl iek miede
'k wol Raue in min Kop.
Iek mai ap't ljoofste liede
dät Loaierjen mäd min Trop.

Een Sproake un aan Glowe,
een Wareld uu so rau'lk,
dwo, dät iek Säilskup säike
bloot bie mien oaine Foulk.“